

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5ECdo/96/2014
Identifikačné číslo spisu:	6612200828
Dátum vydania rozhodnutia:	24.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6612200828.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej PRO CIVITAS s.r.o. so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, IČO: 45 869 464, zastúpenej advokátskou kanceláriou verita, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karpatská 18, IČO: 35 940 875, proti povinnej S. G., naposledy bývajúcej v X., t.č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou D. K., zamestnankyňou Okresného súdu Zvolen, o vymoženie 274,75 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 5 Er 57/2012, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. decembra 2013 sp.zn. 3 CoE 77/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.
P povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Lučenec (ďalej len „exekučný súd“) uznesením z 5. marca 2012 č.k. 5 Er 57/2012-17 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku) na základe rozhodcovského rozsudku označeného v odôvodnení jeho uznesenia. Po preskúmaní spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania a zmluvných podmienok úveru konštatoval, že tieto obsahujú rozhodcovskú doložku, ktorá je neprijateľnou a neplatnou zmluvnou podmienkou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Dospel k názoru, že neplatnou rozhodcovskou doložkou nemohla byť založená právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie veci, preto rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľný exekučný titul.

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie oprávnenej uznesením z 11. decembra 2013 sp.zn. 3 CoE 77/2013 uvedené rozhodnutie exekučného súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie buď zmeniť alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: (a) rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p.), (b) rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), (c) rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), (d) odňali oprávnenej možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), (e) konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a (f) svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Tvrdila, že jej dovolanie je prípustné aj v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 3 Cdo 295/2012, 3 Cdo 227/2012, 3 ECdo 9/2013, 3 Cdo 237/2012, 3 ECdo 106/2013, 3 ECdo 194/2013, 3 ECdo 225/2013, 3 ECdo 68/2014, 3 ECdo 76/2014, 3 ECdo 84/2014, 3 ECdo 96/2014, 3 ECdo 178/2014, 1 Cdo 152/2012, 2 ECdo 363/2012, 4 ECdo 54/2013, 4 ECdo 218/2013, 5 ECdo 4/2013, 5 ECdo 310/2013, 6 ECdo 218/2013, 6 Cdo 318/2012, 7 ECdo 220/2013, 8 ECdo 14/2013, 8 ECdo 117/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v danom prípade dovolanie podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.